'Господару, заштити ме од немоћи и лењости, шкртости, дубоке старости и казне у кабуру. Господару, души мојој удахни богобојазност и очисти је од од греха, јер само је Ти можеш очистити; Ти си њен заштитник и њено уточиште! Господару, Теби се склањам од бескорисног знања, од срца без страха, од душе која је незајажљива и од дове коју Ти не примаш.“

Од Зејда ибн Аркама, радијаллаху анху, преноси се да је рекао: „Нећу вам рећи ништа осим онога што је и Аллахов Посланик, алејхисселам, говорио. Он је учио: 'Господару, заштити ме од немоћи и лењости, шкртости, дубоке старости и казне у кабуру. Господару, души мојој удахни богобојазност и очисти је од од греха, јер само је Ти можеш очистити; Ти си њен заштитник и њено уточиште! Господару, Теби се склањам од бескорисног знања, од срца без страха, од душе која је незајажљива и од дове коју Ти не примаш.“

[صحيح] [رواه مسلم]

Једна од дова Посланика, алејхисселам, била је: „Господару, заштити ме“ – тј. молим Те за заштиту и уточиште – „од немоћи“ – то јест, од немоћи да се предузме нешто корисно, „и од лењости“ – од одсуства воље и покретања ка добру; јер неспособан не може да делује, а лењ човек не жели да делује. „И од кукавичлука“ – од страха који човека спречава да предузме оно што је исправно и нужно, „и од шкртости“ – од ускраћивања онога што је обавеза да се да, „и од дубоке старости (харам)“ – која доводи до слабљења тела и ума, „и од казне у гробу“ – и од свега што може довести до ње. „Господару, души мојој удахни богобојазност“ – дај јој и упути је на „њену богобојазност“ – тј. на покорност Теби кроз чињење доброг и остављање греха. „И од греха је очисти“ – од порока и ниских особина, „ јер само је Ти можеш очистити“ – и нико осим Тебе то не може. „Ти си њен заштитник“ – Онај који је подржава и чува, „и њено уточиште“ – Онај који располаже њеним стварима, њен Створитељ, Господар и Дародавац свега. „Господару, Теби се утичем од бескорисног знања“ – као што је сихр, или било које знање које не доноси корист на ахирету, или корисно знање али по којем се не поступа. „од срца без скрушености,“ – које Теби није покорно, не смирује се и не налази спокој у спомињању Тебе. „од душе која је незасита“ – која није задовољна оним што јој је Аллах дао од чисте и дозвољене опскрбе. „и од дове коју Ти не примаш“ – која је одбијена – „која се не услишава.“

